

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Casanova.

Li respondrà la interpel·lació la consellera de justícia.

Sí, senyories. Senyories, escoltarem a la consellera la resposta a la interpel·lació.

La senyora consellera de Justícia, Administració Pública, Reformes Democràtiques i Llibertats Públiques:

Mire, señor Casanova, y le vuelvo a pedir disculpas, pero le recuerdo que suelo venir siempre que la cámara pide mi asistencia para las sesiones de control. Creo que soy de las *conselleras* que menos me he ausentado. Así que le pido disculpas.

Y con respecto al conocimiento o no, si para conocer *els bous al carrer* hay que ponerse zapatillas o unos pantalones vaqueros, yo creo que las cuestiones deben de ser y tratarse con más rigor, se tiene que tratar con la normativa vigente, (*aplaudiments*) se tiene que actuar de una forma además basándonos también en la reglamentación que exista y cómo podemos mejorar a través de los instrumentos legales.

El discurso que usted ha hecho, con todos mis respetos, es un discurso absolutamente demagógico. Ustedes lo que están buscando es la confrontación cuando no la hay. Ustedes lo que están buscando es la polémica cuando no la hay.

Mire, este Consell, lo he dicho anteriormente, y se lo vuelvo a decir, apoya la celebración *dels bous al carrer*, lo apoya, y hasta tal punto... Pero quiere además apoyarlo, como he dicho, compatibilizando todos los intereses en juego; por una parte, la tradición popular, la cultura; y, al mismo tiempo, asegurar esa seguridad necesaria para que el riesgo que comporta *els bous al carrer* no produzca más perjuicios o más daños de los que quisiéramos.

Al mismo tiempo, también hay que regular todas las condiciones que se requieran para que se puedan llevar a cabo dentro de un marco de legalidad. Claro que hablamos de un segundo veterinario, porque también habrá que respetar, también habrá que respetar el tratamiento de los animales.

Pero, mire, precisamente es que fueron ustedes. Dicen que nosotros a través del segundo médico hemos tratado de obstaculizar e impedir la celebración de la *fiesta*. Y se lo vuelvo a recordar, fue precisamente el Grupo Popular quien presentó aquí una proposición para incorporar ese segundo médico. (*Applaudiments*) Ustedes no se pusieron de acuerdo, porque entre ustedes tampoco se ve que hablan lo suficiente y finalmente, además si lo hemos solucionado no ha sido por ustedes que tuvieron la iniciativa, sino precisamente por el Grupo Parlamentario Compromís y el Partido Socialista, junto con Podemos, a través de una nueva proposición de ley suspendieron la entrada en vigor para que esto no se convirtiera en un obstáculo para la fiesta. Esto para que lo sepa.

Pero es que es hay más. Mire, nosotros no estamos restringiendo en absoluto *els bous al carrer*, al contrario. Le voy a dar datos y cifras que verifican y acreditan que se están celebrando más

festejos taurinos en esta legislatura que en la última legislatura del PP. Mire, en 2017 este Consell autorizó 9.715 festejos, récord absoluto en nuestra comunidad, en un solo año. En 2014, el último año completo de gobierno del Partido Popular, se autorizaron 7.866, casi dos mil festejos menos.

Si hacemos la comparación además con un período de referencia más amplio, la diferencia es aún mayor. La media anual de *bous al carrer* autorizados en las dos anteriores legislaturas fue de 6.224 festejos al año, un 30% inferior de lo que se está autorizando en este momento.

En definitiva, la intención de este Consell por supuesto es potenciar *els bous al carrer*. Y lo que yo le ruego es que no fomenten polémicas ni controversia donde no las existen. Y prueba de ello precisamente es la modificación del reglamento de festejos taurinos tradicionales en la Comunitat Valenciana, un texto que además será debatido y consensuado con la comisión consultiva de festejos taurinos tradicionales, en las que están presentes todas las peñas.

Estamos trabajando para dignificar la fiesta, para que la fiesta además sea compatible también con la seguridad necesaria para que se actúe con rigor. Y vamos a olvidar la demagogia y la política de segundo orden.

Gracias. (*Applaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, consellera.

Interpel·lació al conseller d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball, senyor Rafael Climent González, sobre la política general del Consell en matèria d'industrialització, derivada de l'elaboració del Pla estratègic de la indústria valenciana (PEIV), com també la seua implementació al territori de la Comunitat Valenciana, que formula el diputat senyor José Francisco Almería Serrano (GP Podemos-Podem) (RE número 89.972, BOC número 246)

El senyor president:

Senyories, passarem a la següent interpel·lació, la segona de la vesprada, el punt 7 de l'ordre del dia, que és la interpel·lació al conseller d'Economia Sostenible i Sectors Productius, que formula l'il·lustre diputat Josep Almería sobre l'elaboració del Pla estratègic de la indústria valenciana i la seua implantació al territori.

Senyor Almería, té la paraula.

Quan vosté vullga, senyoria.

El senyor Almería Serrano:

Moltes gràcies, president.

Conseller.

Membres del Consell.

Senyories.

Conseller, el Micalet de la Seu i el seu pla estratègic de la indústria valenciana el PEIV van a passar a la història de la nostra terra com dos dels projectes més costosos i alhora també més esperats dels realitzats a nivell institucional.

El passat 21 de febrer ens sorprenia o, millor dit, ja no ens sorprenia una notícia en la qual vosté mateix reconeixia que el PEIV no estaria llest al cent per cent fins al 2019, quan vosté va prometre que estaria per a juny de 2017.

Així mateix, manifesta que la conselleria ja està desenvolupant el 50% de les línies d'actuació d'aquest pla, que estan proposades en un document provisional, que encara han de ser validades per les associacions empresarials i instituts tecnològics. I, a més, afig que els pressupostos de 2019 ja es dissenyaran sobre la base del PEIV, abans de la seua validació definitiva.

Conseller, faça el favor de explicar-nos un poc estes qüestions, perquè és prou complicat assumir que en un procés de canvi de model productiu es presente un pla estratègic d'industrialització per al final de la legislatura.

Necessitem conèixer si està el PEIV encara en fase d'elaboració. ¿Està ja en fase d'implementació? ¿En quines condicions està implementant-se? ¿Estan implementant-se actuacions estratègiques, de caràcter industrial, sense estar totalment validades? ¿S'han donat ajudes en política industrial amb criteris basats en conceptes estratègics provisionals o no validats?

En el document resum executiu del pla estratègic de la Comunitat Valenciana es descriu, com a objectiu d'este, el disseny d'un pla d'acció amb iniciatives específiques ajustades a cadascun dels sectors industrials que tenim, un conjunt d'accions concretes, objectivables i avaluable per cadascun d'ells. Perfecte.

Així mateix, este document, el PEIV, s'emmarca i fonamenta en l'Estratègia de política industrial de la Comunitat Valenciana, l'EPI 2020, elaborada a la fi de 2012, fa molts anys –en matèria estratègica, cinc anys llargs són molts anys–, encara que va ser fruit de l'acord dels agents econòmics que hui encara formen l'observatori de la indústria. Però, bé, entenem que possiblement caldria actualitzar aquesta política i adaptar-la a les noves perspectives econòmiques de l'actualitat.

Sí que es conserva eixa orientació interessant de la integració entre la indústria i el territori, a través del concepte del clúster, ja que el nostre territori, de forma especial, ens permet treballar d'aquesta forma perquè tenim una estructura i vertebració sobre la base de fins a deu clústers industrials que crec que faciliten l'acció investigadora en matèria industrial.

Mitjançant grups de treball, el PEIV ha elaborat un diagnòstic estratègic de baix cap a amunt, cercant el diàleg, les sinergies i el consens dels agents involucrats en l'administració. Cada sector i territori ha pogut definir les seues necessitats, les ha contextualitzat i prioritzat. Però, ¿on tenim esta informació?

L'estratègia de política industrial fixava cinc objectius fonamentals. Un era la dotació als sectors productius d'un capital humà excel·lent. L'indicador consistia en aconseguir el 40% del pes de l'ocupació amb gent amb estudis superiors. ¿Hi ha pretensió de revisar este objectiu? ¿Tenen clar si la sola presència de titulats superiors a les indústries és un factor clau d'èxit? ¿Què hi ha previst per als caps intermedis, per als operaris qualificats?

El segon objectiu feia referència a la duplicació de l'esforç empresarial a realitzar en matèria d'R+D+I. ¿Està clar este indicador, perquè hi pot haver un desglossament? La despesa en R+D+I, sobre el PIB de la Comunitat Valenciana, va arribar a l'1% en 2015, la mitat del proposat per l'indicador, sobre l'1,22 d'Espanya, però..., ja que l'EPI proposa el 2% –l'Horitzó 2020 europeu proposa el 3%–. ¿Com es va a aconseguir açò? ¿Es va a redefinir concretant més l'indicador? ¿Va a assumir-se l'exigència europea?

El tercer eix de l'estratègia EPI 2020 es basava en la consecució del 20% del pes de l'activitat industrial sobre el PIB regional. Ací, ja ho vaig dir una vegada, torne a dir-ho, cal no confondre este indicador amb el valor afegit brut. Recentment, inclús, alguna altra persona del Consell va tornar a confondre els indicadors i va dir que ja estàvem, ja havíem arribat a eixe 20%. Després d'eixa caiguda de quasi huit punts en l'època dels governs del Partit Popular, pel que representava el sector industrial sobre el PIB, l'última estimació de què disposem de l'Institut Nacional d'Estadística, per a 2016, és del 17,8. Si creixem, traguem una estimació dels tres últims anys, arribaríem al 20% l'any 2022. ¿Hi ha prevista alguna mesura de xoc per a intentar accelerar este procés i aconseguir la fita del 20% en l'any 2020?

Pel que fa a l'objectiu quatre, l'increment del tamany de les empreses, el nostre grup parlamentari ja va presentar una PNL en què es barallaven una sèrie de mesures per a intentar eixa difícil tasca d'incrementar la grandària de les empreses d'un teixit empresarial on només el 4,44% té més de deu persones assalariades i escassament el 0,31% supera les cent contractacions. L'objectiu era aconseguir el 20 d'empreses de més de cinquanta treballadors per cada 100 pimes de deu a quaranta-nou. En estos moments, eixe objectiu ja està aconseguit al 18,20% en l'any 2017. Es queda curt. És a dir, ¿van a revisar estos objectius que ja es queden curts? I, aconseguint el 20%, l'estructura empresarial al País Valencià no canviaria, ens quedem pràcticament com estem. ¿Van a ser un poquet més ambiciosos?

I, finalment, l'últim objectiu feia referència a l'increment del 25% del pes de les exportacions en el PIB regional. Conseller, a 2016 ja estem al 27% i escaig, 27,8%; se'ls queda curt també l'objectiu. ¿Van a revisar-se estos objectius?

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

(Ocupa la presidència el vicepresident segon, senyor Alejandro Font de Mora Turón)

El senyor vicepresident segon:

Moltes gràcies.

Moltes gràcies, senyor Almería.

Per a donar resposta a la interpel·lació, té la paraula l'honorable conseller d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball.

El senyor conseller d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball:

Gràcies, president.

Moltes gràcies, senyor diputat, per aquesta interpel·lació.

Ja l'altre dia me'n va fer una on va entrar amb molt de detall, amb molts números. Hui també n'ha fet una altra amb molt de detall, amb altres números.

Jo vaig a intentar explicar-li un poquet què és el que estem fent per a arribar a tots eixos objectius i superar-los i, fins i tot, marcar-se objectius nous. Perquè qualsevol pla ha de ser sempre avaluable perquè, del contrari, no servix per a res.

Ara, també li he de dir una cosa: cap pla és un compartiment estanc, cap. És a dir, que es poden fer moltíssimes altres coses a banda de tenir un pla o, fins i tot, eixamplar eixe mateix pla, és a dir, que siga dinàmic i obert.

Jo el que sí que vull dir-li és que la reindustrialització del nostre territori ha sigut, des del principi, el *leitmotiv* de la nostra política. Ha sigut una prioritat perquè hem tingut clar que la indústria és un sector fonamental en l'economia valenciana, tant pel pes que té en la seua estructura productiva com pel seu efecte palanca de transmissió a la resta de sectors i la seua capacitat per a generar desenvolupament econòmic sostenible a mitjà i llarg termini.

En aquesta línia –i vosté ho sap–, l'Acord del Botànic ja recollia l'aposta per la reindustrialització de la nostra economia en l'eix quart, també en el Document d'Elx i en el recent pla d'acció per a la transformació del model econòmic on es marquen els objectius del Consell per a avançar cap a un model econòmic articulat sobre el principi de sostenibilitat, tant ambiental com productiva i social. És a dir, tots els números no seran vàlids si no aconseguim açò, per molts números que es posen damunt de la taula.

Som conscients que la indústria és el motor de desenvolupament del futur i la principal font de creació d'ocupació estable i de qualitat i que ha de ser-ho encara més. I no només el Consell ho tenia clar, aquesta mateixa cambra ha aprovat diverses resolucions –la 362, la 633, la 772, la 1.127 i la 1.163– que anaven en el sentit d'implementar un procés de reindustrialització al nostre territori.

I en açò estem, impulsant aquest projecte per a revertir la situació d'on veníem, molt baix en la nostra economia i, si ho analitzem dintre del PIB, en un 14,6% quan este govern va accedir a este.

Li recorde que vam patir un procés de desindustrialització en els darrers vint anys, que es va manifestar en una notable pèrdua de llocs de treball en l'activitat industrial. A hores d'ara, amb les accions que hem engegat en aquesta legislatura,

hem aconseguit revertir en part aquest procés, ja que, amb dades del quart trimestre de 2017, els ocupats en la indústria han arribat fins als 373.000, és a dir, un total de 38.000 nous llocs de treball més que fa un any, amb un creixement anual de l'11,4%. De cada dos llocs que es creen en la indústria al territori espanyol, un es crea ací.

La indústria és el sector on més ha crescut l'ocupació, on s'ha concentrat més de la meitat de tota la creació de treball al nostre territori. A més, en 2017 hem sigut la segona comunitat autònoma amb major creació d'ocupació en la indústria, per darrere de Catalunya.

I hi ha molts arguments per a defensar l'existència d'un sector industrial fort, competitiu i amb un pes relatiu important dins de l'estructura econòmica al nostre territori, com, per exemple, és el sector de major productivitat en l'economia; és el sector amb millor evolució en els anys de crisi; en els territoris amb major base industrial, les crisis són de menor intensitat; té major capacitat d'absorció de les innovacions tecnològiques; genera ocupació de major qualitat i estabilitat; és el sector amb majors efectes d'arrossegament cap a altres activitats de l'economia i cap a activitats avançades del terciari.

I, per això, estem impulsant projectes vertebradors que reforcen l'estratègia industrial al nostre territori, com: la llei de gestió, promoció i modernització d'àrees industrials; l'agenda indústria 4.0; el mapa de sòl industrial; el pla de millora i modernització dels polígons i les nostres infraestructures industrials; el Pla estratègic de la indústria valenciana, el PEIV a què entraré, si no en esta intervenció, en la següent.

A més, estem reforçant les accions transversals de millora dels sectors productius en àmbits com la internacionalització, la innovació, l'economia social, l'energia sostenible i la formació.

Quant a la nova llei, (*veus*) a hores d'ara, saben que està ací, en esta cambra. I espere el seu suport i les seues aportacions de millora, si escau.

Pel que fa a l'agenda indústria 4.0, el Consell ha fet una forta aposta per incrementar la competitivitat empresarial, mitjançant la digitalització del sector industrial, el desenvolupament i consolidació de l'oferta de solucions digitals i d'electrònica avançada i l'engegada de plataformes de col·laboració sostenibles entre empreses i agents generadors de coneixement.

El passat 19 de febrer es van publicar les ajudes per a 2018 per a projectes d'innovació, innova 4.0.

El que és clar és que d'esta crisi o eixim en una nova indústria, en una indústria del coneixement... Intentar no eixir en el mateix tipus d'indústria perquè, aleshores, serà molt fàcil que caigam una altra vegada en el mateix parany.

Respecte al mapa de sòl industrial, he de dir-li que està ja en format web, que està a l'abast de totes les persones que vullguen utilitzar-ho. I, a més a més, pensem que és una eina important perquè puguen visualitzar-la, mitjançant web, tots aquells que estiguen interessats en saber on estan els nostres polígons o àrees industrials i, a més a més, el poder decidir on ubiquen les seues empreses els empresaris d'ací o, fins i tot, els que puguen vindre de fora.

En el pla de millora i modernització dels polígons industrials del nostre territori, que es va encetar en 2017 amb una dotació de setze milions i mig i que continuarà durant els exercicis 2018 i 2019 –per a 2018, vint-i-tres i mig; i, per a 2019, esperem que els mateixos o més–, he de dir-li que està sent molt ben rebut pels diferents territoris i municipis, així com per les mateixes empreses.

Quant al pla estratègic de la indústria, la seua primera fase va ser la de contractació i elaboració, per part de la Universitat Politècnica de València, d'un estudi d'investigació i desenvolupament per a la realització de plans d'actuacions en matèria d'indústria, basat en estudi i anàlisi dels sectors industrials del nostre territori. Aquest estudi va concloure el passat juliol, amb un primer document de treball que inclou un document de conclusions que descriu l'estat actual de la indústria valenciana, així com la definició dels reptes estratègics, objectius i accions d'àmbit estructural i setze plans d'acció sectorials amb una anàlisi de cada sector i les principals actuacions a desenvolupar en aquest.

Els setze sectors o clústers són: arts gràfiques, alimentació, automòbil, calçat, ceràmic, energia, envàs i embalatge, producte infantil, fusta i moble, marbre, metall, plàstic, químic, tèxtil confecció, joguet i torro.

Com pot veure, estem treballant en aconseguir una política industrial ajustada a la nostra realitat actual i dissenyada amb perspectiva de futur, tenint en compte les singularitats de cada territori, així com el seu teixit industrial fent política des de baix, amb l'objectiu de contribuir al desenvolupament del territori i generar la màxima cohesió social.

Ara intentaré després explicar-li tot el desenvolupament d'eixe Pla Estratègic Industrial Valencià.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor vicepresident segon:

Moltes gràcies, conseller.

Per a continuar amb la interpel·lació, té la paraula el senyor Almeria. ¿Des de l'escó? Perfecte.

Quan vullga, senyor Almeria.

El senyor Almería Serrano:

Gràcies, president.

Conseller, estic profundament trist que les meues dades el desconcerten.

Les dades, en l'àmbit empresarial són importants, ens ajuden a diagnosticar, les dades ens ajuden a avaluar i ens ajuden a progressar, a millorar. Les dades són importants, conseller, són importants.

Estic a la seua disposició per a aclarir qualsevol dada de les proporcionades en seu parlamentària i que no tinga clara.

Vosté diu que cap pla és un compartiment estanc. Estem d'acord. N'hi han altres iniciatives. Però entenem –i en línia d'aquell refrany que «qualsevol camí és bo per a qui no sap on va»– que la visió estratègica, sobretot en aspectes com són la reindustrialització d'un teixit empresarial d'una comunitat autònoma, deuria de tindre una visió estratègica clara, unes línies d'actuació i després un desplegament i unes assignacions pressupostàries que guiaran tota l'acció de la seua conselleria.

Hem posat damunt la taula que n'hi han alguns objectius que són de referència que o bé estan ja sobrepassats, o bé són poc ambiciosos o bé són profundament inalcançables. És a dir, el tema..., l'objectiu d'incrementar la dimensió, la grandària de les empreses en l'indicador que està fixat no s'aconseguirà. No canvia l'estructura aconseguint el cent per cent de l'indicador. Cal una revisió en profunditat d'eixa política de l'estratègia industrial 2020.

Pel que hem vist en estos moments, el sector industrial va davant La Generalitat i, afortunadament, va bé, va bé. Es crea ocupació i es crea també un nivell d'exportacions per damunt del que estava previst en els indicadors bàsics.

Vosté coneix també el nostre teixit empresarial. Les empreses valencianes arriben a exportar per pura necessitat. El mercat interior no dona ja prou per a abastir els objectius de negoci. Les xiquetes empreses ixen a l'exterior per pura necessitat. Caldria vore exactament quins són els impactes de les polítiques industrials sobre l'exportació, quins són els impactes de les accions fetes en matèria d'internacionalització sobre el creixement de l'exportació.

Ser complaent és senzill. Tampoc ser demagògic és important per al creixement, però ser complaent no és massa bo per a estes coses. Les dades ens ajuden.

I n'hi ha una cosa que jo no entenc a nivell conceptual. Si un document provisional, que emmarca activitats en setze plans sectorials o clústers fets des de l'àmbit acadèmic, des de la Universitat Politècnica de València, en tot el meu reconeixement –perquè jo he estat professor d'organització d'empreses en eixa universitat, i no dubte de la seua faena–, i després encara li queda per fer una fase de participació dels agents sectorials... És a dir, ¿primer hem fet un diagnòstic acadèmic per a després casar-lo amb les necessitats del territori, del sectors? ¿Com va això? Jo entendria que és al revés. Però, bé, en estos moments està fet aixina. Si em pot aclarir estos termes, li ho agrairé.

Moltes gràcies, conseller. *(Aplaudiments)*

(Ocupa la presidència la vicepresidenta primera, senyora Carmen Martínez Ramírez)

La senyora vicepresidenta primera:

Moltes gràcies, senyor Almeria.

Conseller. ¿Des d'ahí? Molt bé. Ja està, ja. Ja està. Quan vullga.

El senyor conseller d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball:

Bé, vaig a intentar aclarir-li una miqueta estes cosetes que vostè ha preguntat.

Vull dir, a nosaltres ens agrada moltíssim la participació, i el mateix estudi que ha fet la universitat politècnica està molt participat, molt.

Però a banda d'això, ara intentaré explicar-li de manera detallada com anem a intentar participar encara molt més per a tindre eixe document definitiu. ¿Val? Però abans volia dir-li dos coses.

No me desconcerten les dades perquè són prou bones. Per tant, no me desconcerten absolutament res. I som una conselleria que mirem molt les dades i avaluem moltíssim per a millorar. Per tant, els plans per a treballar amb rigor són fonamentals. I ho tenim clar també; si no, no haguérem fet, per exemple, este.

I després n'hi ha una qüestió molt clara. Este país, este territori, el País Valencià és minifundista per natura en l'àmbit agrícola, en l'àmbit empresarial. Per tant, hem de fer pedagogia, hem de canviar el concepte del tamany d'empresa pel tamany col·laboratiu que han de tindre les empreses. I això estem treballant.

Si existeix eixa capacitat de col·laborar, a vegades farem empreses grans. I jo, per exemple, els dic moltíssim als empresaris: «Deixem de ser caïnites, deixem de voler que caiga el del costat per a vore si els quatre clients que tens jo me'ls emporte.» Des del moment que fem tots eixa pedagogia, aleshores farem empreses grans, però des de l'àmbit de la col·laboració, que és molt important, perquè el 90% de les nostres empreses tenen menys de deu treballadors. I és complicat el tamany, complicat, per a voler lluitar en eixe món global en què estem.

I vaig a intentar explicar-li ara, si puc, l'estudi i què és el que anem a fer. Ja li he dit que delimita setze reptes estratègics que són transversals a tots els clústers i que tenen a veure amb accions a desenvolupar per diferents conselleries.

A més, s'han obtingut setze plans sectorials amb reptes específics de cada sector que contenen problemàtiques i propostes d'accions concretes a cada sector.

Per a cada pla d'acció sectorial es constituirà una mesa d'impuls estratègic, que serà l'òrgan encarregat per a la implementació, seguiment i avaluació de les accions concretes previstes per al seu clúster.

Ja en la darrera reunió de l'observatori de la indústria el passat dimarts, 20 de febrer, es va presentar aquest estudi i, a més, es va marcar un calendari concret per al seu impuls.

Dir-li que el dia 9 de març es celebrarà la primera reunió informativa amb totes les associacions i amb instituts tecnològics per a l'anàlisi del PEIV i que facen les seues propostes abans del 30 de març.

Durant el mes d'abril es recopilaran totes les propostes i s'actualitzaran els plans sectorials. Es constituirà una comissió

tècnica interdepartamental formada per personal de totes les conselleries implicades, amb l'objectiu de coordinar les accions que es financen amb el seu pressupost.

A la fi d'abril, els documents consolidats de cada pla es remetran a cada mesa sectorial perquè actualitzen i validen el seu pla sectorial.

I, finalment, en maig es realitzaran les setze reunions sectorials amb l'objectiu de prioritzar aquelles accions que es vulguen iniciar o reforçar de cara al 2019. Aquestes propostes de priorització es tractaran en un comitè interdepartamental format per alts càrrecs de cada conselleria i a l'observatori de la indústria.

També tinc de dir-li que el PEIV, com he dit abans, és un projecte obert, revisable i adaptable a les circumstàncies del moment i que es coordinarà en el marc de l'observatori de la indústria i amb els sectors industrials.

I com dia, això no vol dir que en el 2018, en el 2017, en el 2017 no hàgem fet res. Política industrial, 55,3 milions, a polígons, a sectors, a promoció de seguretat industrial. A l'agenda 4.0, amb 10 milions. Dotació per a internacionalització, 10 milions. 62 milions per a innovació.

I per concloure, dir que en l'observatori, atenent al rigor amb què hem de treballar i a la planificació de futur, vam acordar que anem a treballar una llei de la indústria, una llei de la indústria que realment servisca de marc, perquè volem que siga un pilar fonamental per a la nostra economia, una llei d'indústria, com molt bé té el País Basc, i que realment és on tenim de mirar-nos. I a l'altre costat, en el 2017, una llei d'indústria que acaba d'aprovar les Illes Balears.

Per tant, anem a treballar en eixa línia, perquè serà el marc en què tots els que estan representats en esta cambra podran dissenyar el futur com a pilar fonamental de la nostra economia, que no té de ser un altre que la nostra indústria.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, conseller.

Interpel·lació al conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport, senyor Vicent Marzá Ibáñez, sobre les accions que durà a terme la conselleria d'acord amb la demanda d'educadors als centres educatius i regulació de les seues funcions, que formula la diputada Mercedes Ventura Campos (GP Ciudadanos) (RE número 91.953, BOC 248)

La senyora vicepresidenta primera:

Anem a passar a l'últim punt de la vesprada, i és el número 8, que és la Interpel·lació al conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport sobre les accions que durà a terme la